

Elçin Mirzəbəyli çağdaş poeziyamızın ən parlaq nümayəndələrindəndir. Sözu sevən və sevdiren, sözə ruh verən və ruhları titrədən, ürəyin sözünü içindən keçirib hissələrə toxun-

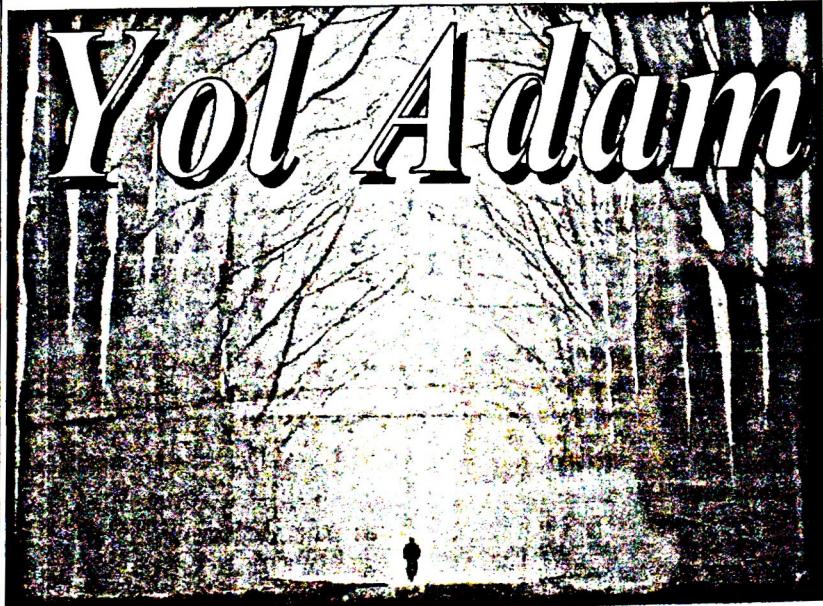
keçib durulduğu kimi, adam sözdən, müsiqidən, poeziyadan və sənət əsərlərinin havasından keçib, onu öz içindən keçirib yaşayır, yaşıdur, saflaşır, dərinleşir, mənalıdır, məzmunlaşır. Elçin Mirzəbəyli poeziyası və özü bu missiyanın daşıyıcısıdır.

*Kipriyinin ucundan
yixulanda tut məni.
Bir damla göz yaşiyam,
Ovcunda uyut məni.*

- deyir şair. Sözü ilə ürəyimizə düşür, ruhumuza yüksəlir, ürəyimizdə ovunur və bizləri ovudur.

*Ömür bir atumluq -
qurşun kimidi.*

*Tez ötür,
Tez bitir -
Ovsun kimidi...
Hər kəs öz içində qoşun kimidi,*

duran, düşüncə ilə duygunu birləşdirib sözə çevirən, sözü zirvəsində saxlayan və o zirvədə olan şairdir. Onun şeirləri özünəməxsus və fərqlidir. Çünkü Elçin Mirzəbəyli şeirlərini rəssam kimi çəkir - firçası sözdür. O, şeirlərini yazıçı kimi yazır - qələmi sözdür. Həm də rejissor kimi şeiri ilə film çəkir - bütün obrazları, mənzərləri, monoloqları, məkanları, rakursları sözdür. Şeirlərinin görüntüsü var, mənzərsi özüdür, hissələrinin şəkli görünür və duyulur. Həm müdrik bir qocadır, həm ilk sevgisini yaşayıb ayrılığı dadan gənc, həm ciyinlərinə dünyadan yükünü alan yaşıdır, həm vətənin keşiyində duran əsgər, həm ocağının cəfəkəsidir, həm xoşbəxtliyi dadan həmyar, həm dostdur, sirdəsdür, yoldaşdır, vətəndaşdır və həm də bu adamları şeir dili ilə oxucusuna tanıtdır bilən Şairdir.

Elçin Mirzəbəyli poeziyasının müsəqisi var və onu dinişdə bilir. Həm məjorda, həm minorda eşitdiyimiz, oxuduğumuz həm içimizə köçənlərdir, həm də ürəyimizdən keçənlər. Hərdən adama elə gelir ki, şair bizi tanıyrə və bizim həyatımızı oxuyub yazar. Budur onun şeirlərini sevdiren. Səndən sənə xəbər verir sanki. Şair o zaman sevimli ola bilir ki, onun yazıqları sənə toxunur, həm sənə düşündürür, həm də rahatlaşdır. Ədəbiyyatın gücü də budur. Su daşdan, insan da ağrından

Hər kəs bir azacıq təkdi içində.

-deyərək, ömrün mənzərəsini, insanların və aşasən də özünün vəziyyətini belə yazar şair.

*Gözünün üstünə söz həsrətimi,
Ölüm bu ilahi baxışın üstə.
Çəksinlər sonuncu portretimi,
Saçını isldan yağışın üstə.*

-deyən Elçin Mirzəbəyli, öz portretini gözümüzə, ürəyimizə, həyatımıza, dünyamıza çəkən mükəmməl söz adəti, hissələrin zirvəsinə bas vurub, dünyanın emişini, yoxuşunu, ağrısını, sevincini, ayrılığını, vüsalını, qələbəsini və insanlığını misralarına köçürüb bilən, sevilən şairdir.

Elçin Mirzəbəyli şeirləri ilə sənə qarşılıyor, yola salır, omuna yola çıxır, yol yoldaşı olursan. Bir-bir göründüklerini və görmədiklərini sənə göstərir. Həm şeirini sənə yaşıdır, həm sənə şeirində yaşıdır, həm də sənə şeiri ilə yaşıdır. Yaşadıqları şəxsiyyətinə, özü də yaratdıqlarına yaraşır. Bu yeni kitabına topladığı şeirləri ilə də minlərlə ürkəklərin sevimi qonağı və doğması olacağına əminam.

Kitabın uğurlu, ömrün işiqli olsun, şeirləri ilə yaşamağa yeni yol açan Səz Adam, Hiss Adam, Yol Adam.

XANIM İSMAYİLOVİ